

Instrukcja w sprawie chrztu dzieci, których rodzice nie są związani kanonicznym małżeństwem

W związku z licznymi zapytaniami w sprawie zasad udzielania sakramentu chrztu dzieciom, których rodzice nie są związani kanonicznym małżeństwem, w oparciu o normy Kodeksu Prawa Kanonicznego, Instrukcji Kongregacji Nauki Wiary *Pastoralis Actio* z 1980 r. oraz Instrukcji Konferencji Episkopatu Polski o chrzcie dzieci z 1975 r., w Archidiecezji Wrocławskiej należy przyjąć następujące zasady postępowania:

1. Nie należy udzielać sakramentu chrztu św. małym dzieciom bez faktycznej wiedzy rodziców lub prawnych opiekunów (poza sytuacją zagrożenia życia), a tym bardziej wbrew ich woli.
2. Do udzielenia chrztu wystarczy prośba jednego z rodziców bądź prawnych opiekunów.
3. Jeśli chrzest zgłasza matka samotnie wychowująca dziecko, która jest osobą praktykującą, należy dziecko ochrzcić.
4. Jeśli rodzice żyją w związku cywilnym lub w konkubinacie i nie mogą zawrzeć małżeństwa z powodu przeszkód kanonicznych, jednak praktykują swoją wiarę w tym, co jest dla nich możliwe, dziecko należy ochrzcić, wymagając na piśmie oświadczenia rodziców, że zobowiązują się wychować dziecko w wierze katolickiej (treść oświadczenia w załączniku).
5. Jeśli o chrzest dziecka proszą rodzice żyjący w związku cywilnym lub konkubinacie, którzy nie mają żadnych przeszkód kanonicznych do zawarcia małżeństwa sakramentalnego, należy starać się o ich doprowadzenie do zawarcia małżeństwa przed chrztem ich dziecka. Wszystko to jednak musi odbywać się w taki sposób, by nie powstało wrażenie przymusu do zawarcia małżeństwa. Nie należy zatem żądać od rodziców oświadczenia na piśmie, że zobowiązują się do zawarcia sakramentalnego małżeństwa, traktując takie zobowiązanie jako warunek udzielenia chrztu. W przypadku odmowy zawarcia małżeństwa, można udzielić chrztu, wymagając na piśmie oświadczenia rodziców dziecka, że zobowiązują się do troski o jego chrześcijańskie wychowanie i dodatkowo osobnego oświadczenia rodziców chrzestnych dziecka, że zobowiązują się uczynić wszystko i dopilnować, by chrześniak został wychowany w wierze katolickiej (treść oświadczenia w załączniku). Jeżeli natomiast nie ma zupełnie nadziei na wychowanie dziecka w wierze, w której ma otrzymać chrzest, udzielenie sakramentu należy odłożyć, wyjaśniając rodzicom przyczynę takiej decyzji (kan. 868 § 1, 2°). Jeśliby doszło do takiej sytuacji, która w naszych warunkach należy do rzadkości, każdą decyzję o odłożeniu chrztu

duszpasterz winien skonsultować z Kurią Metropolitalną. Mając na uwadze nauczanie Kościoła o konieczności chrztu do zbawienia (KKK 1213) w wypadku wątpliwości, co do udzielenia chrztu lub odłożenia go, należy opowiedzieć się za udzieleniem chrztu.

6. W przypadku niedostatków wiary i praktyki religijnej rodziców, należy zatroszczyć się o to, by chrzestni byli ludźmi żywej wiary.
7. Należy przyjąć za regułę, że chrzest dziecka winien odbyć się w kościele parafialnym jego rodziców, chyba że jest jakaś słuszna przyczyna chrztu gdzie indziej, ale wtedy za pisemnym zezwoleniem proboszcza lub wikariusza własnej parafii. Takie zezwolenie, którego duszpasterz nie powinien odmawiać, winno być udzielone po rozmowie duszpasterskiej i odpowiednim pouczeniu.
8. Rodzice chrzestni powinni być bierzmowani, mieć ukończone szesnaście lat (chyba, że proboszcz jest zdania, iż słuszna przyczyna umożliwia dopuszczenie młodszej osoby), być katolikami wyznającymi swoją wiarę życiem zgodnym z nauką Kościoła (nie wolno np. dopuszczać do pełnienia tej funkcji osób żyjących w związkach niesakramentalnych oraz młodzieży nie uczęszczającej na katechizację).
9. Osoby nie spełniające tych wymogów nie mogą być ani chrzestnymi, ani świadkami chrztu.
10. W sytuacjach, które nie zostały rozstrzygnięte w treści Instrukcji, jak również w sytuacjach istnienia wątpliwości, co do zasad stosowania podanych norm, proboszcz winien kontaktować się z Kancelarią Kurii.

+ Józef Kupny
Arcybiskup Metropolita Wrocławski

Ks. dr Stanisław Józwiak
KANCLERZ KURII